

Единъ брой 2 гроша.

ТУРЦИЯ

Единъ брой 2 гроша.

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, НАУКА, КНИЖЕВНОСТЪ, ЗЕМЛЕДѢЛІЕ И ТЪРГОВІЯ.

ТУРЦИЯ излъзува сѣка сѣбота на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ на малъкъ. Годишната цѣна за въ Имперіята, по царската поща, е 4 бѣля меджидіета; вънъ отъ Имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята са надписувать до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външните настоятели отговарять за вѣстника. Подписката на спомоществованіята става въ Ц/градъ-Бейоглу, Асмаѣ-Меджидъ № 23.

НОВОТО ОТОМАНСКО МИНИСТЕРСТВО.

Смъртта на А'али паша извика голѣми промѣненія въ іерархіята на отоманското правителство. Нѣ работата е да знайми ако тѣзи промѣненія ще имѣтъ едно благоприятно вліяніе върху бѣдъщити сѣдби на имперіята.

И най напрѣдъ ній ще кажемъ че лицата които са турихъ на чело на властта сѣ една отъ най добрити гаранции че дѣлото за възраждане на държавата, прѣприѣто отъ Фуадъ и А'али, ще са прѣслѣдува енергически.

Махмудъ паша е единъ отъ най образованити и най опитни мѣжи; той е бодъръ, дѣтеленъ, справедливъ, и съ тѣзи три добри качества, той може много да направи като Великъ Визиръ за доброто на царството.

Днѣсь първото нѣщо, което трѣбува да обърне вниманіето на новія садразаминъ и да забѣлѣжи наименованіето му въ тѣзи високи служби, е реорганизаціята на турскити училища споредъ духа на врѣмето.

Второто нѣщо което не заслужва по малко вниманіето на Махмудъ паша е реорганизаціята на сѣдловищата върху по-добри основи.

Третото нѣщо което не трѣбува да изгуби отъ видъ, то е да даде едно особито покровителство за улучшеніето на земледѣліето.

Ній исками тѣзи три работи отъ новія Великъ Визиръ защото смидѣлобоко убѣдени въ тѣзи истина че благополучіето на народити почива днѣсь върху въспитаніето, правдата и индустрията.

Серверъ паша, министъръ на външнит работи, е ученикъ отъ училището на А'али паша. Онѣзи които сѣ оцѣнили добрѣ покойніа Великъ Визиръ знаять какъвъ мѣжъ може да излѣзе отъ едно толкосъ хубаво училище. Мѣдростъта, прѣдвидливостъта, енергіята, патриотизма които украсавѣтъ Серверъ паша ще дадѣтъ единъ новъ престижъ на външнит сношенія на държавата.

А'арифи Бей, мюстешаръ въ министерството на външнит работи, е излѣзълъ отъ сѣщото училище. Той са радува съ едно европейско въспитаніе. Той е единъ мѣжъ пѣленъ съ свѣтлинѣ, ревностъ и дѣятелностъ, и дългія правителственъ опитъ на Н. Прѣвсходителство ще бѣде една здравина за доброто и бързо испроваждане на външнит работи.

Ессадъ паша, министъръ на войната, е вѣтъхъ парижки ученикъ. Той говори френски и германски. Той е войнски човѣкъ, образованъ въ войнски работи. Въ новото мѣсто което му са повѣри отъ Султана, той ще знае да развѣе познаніята си за да въздигне духа на турскія сѣлдатинъ.

Едхемъ паша, министъръ на търговіята и на общити сгради е сѣщо тѣж вѣтъхъ парижки ученикъ. Той са е училъ на търговія, сгради и земледѣліе. Той е единъ енергически

и дѣтеленъ мѣжъ. Той не търпи лѣнностъта. Единъ мѣжъ съ таквисъ достоинства неможе освѣнъ да даде единъ новъ потикъ на работити отъ министерството си.

Тѣзи сѣ, на кѣсо, лицата които сѣ повикахъ да управлявѣтъ вътрѣшнит и външнит работи на царството. Както виждами, тѣзи лица сѣ обширно снабдени съ познанія и съ способности.

Ній ще свѣршемъ като кажемъ че कराба на държавата неможеше да са повѣри на по добри рѣцѣ, и онова което желайми отъ сичкото си сѣрце то е закрѣпеніето на новія отомански кабинетъ.

МЕХМЕДЪ ЕМИНЪ А'АЛИ ПАША.

Да опишемъ живота на Мехмедъ Еминъ А'али паша, ще рѣче да опишемъ исторіята на турското царство прѣзъ тѣзи тридесетъ послѣдни години.

А'али паша принадлежеше на новото училище за правителственити турски мѣжи, основано отъ Решидъ паша, при ногити на когото сѣднахъ А'али и Фуадъ и подъ покровителството на когото тѣ сполучихъ да занимають едно положеніе въ което можавъ да са прѣпирають за властѣтъ съ сѣщія си покровителъ.

Както повечето отъ отоманскити министри, освѣнъ Фуадъ на когото баща му, Иззетъ Молла, бѣше единъ личенъ мѣжъ, Мехмедъ Еминъ А'али паша бѣше отъ долня фамилия. Той е роденъ на 1815. Мыслятъ въобще че баща му былъ капуджіа на Бахча-Капія, близо до Високата Порта.

Умносьта на А'али привлѣче вниманіето на Решидъ паша който го зѣ на възраст 15 годишна и го тури въ терджиманъ калемѣ на Високата Порта.

То бѣше на 1830. Може да са прѣдположи че младія А'али е ималъ по онова врѣме нѣкои познанія отъ френскія языкъ, защото напрѣдѣцити които направи въ този языкъ презъ слѣднит четири години бѣхъ доста бѣрзи за да заслужи да са опрѣдѣли като секретаръ на Ахмедъ Фети паша, посланикъ въ Віена. Той придружи сѣщо тѣж Решидъ паша въ Лондра и Парижъ и бѣ за нѣколко врѣме повереній на работити наредъ въ тѣзи двѣ столици, мыслимъ.

Отъ туй врѣме той напрѣдна бѣржи. Въ 1840 той стана мюстешаръ въ министерството на външнит работи, и въ 1841 той са наименова посланикъ въ Лондра дѣто стоя въ туй качество до 1844, епоха въ която са опрѣдѣли бейликчія на царскія Диванъ. Той са опрѣдѣли сетнѣ главенъ управителъ на Смирна, дѣто серіозни мѣжнотія са евихъ съ Франція.

Сирія стана тогасъ, както това са случавѣ често, зрѣлище на политико-религиозни смѣщенія, и министѣра на външнит работи, Шекибъ ефенди, като разсѣди за

добро да отиди самъ на туй мѣсто, А'али паша са повика като каймакаминъ на министерството на външнит работи, нѣщо което отвори попрището на въздиганіето му. Когато, тутакси послѣ, Решидъ паша стана Великъ Визиръ, той повѣри на часа на закрѣненія си портофела на външнит работи.

По едно отъ тѣзи обрѣщанія които бѣхъ тогасъ толкосъ общи, А'али паша замѣсти самъ Решидъ паша като Великъ Визиръ въ 1851. Казахъ че Решидъ не са толкосъ благодарилъ отъ туй напрѣдуваніе както ако бѣше съществувала между него и А'али една взаимна задѣлжителностъ споредъ онѣзи която са яви между А'али и Фуадъ. Както и да е, А'али паша стоя на туй високо мѣсто само нѣколко седмици; нѣ уваженіето съ което са радуваше са засвидѣтелствува отъ почтенното заточеніе на което са осѣди като са опрѣдѣли управителъ на Брусса, която е единъ денъ далечъ отъ столицата.

Случи сѣ кѣрѣмски бой. А'али паша са повика въ този случай отъ Брусса и поѣ пакъ портофела на външнит работи. Въ туй качество той прѣдставлява Високата Порта въ конференціити на Віена на която кабинета напразно сѣ мѣчи да расправи въпросити които войната бѣше поддигнала между Руссія и сѣюзнити сили.

Когато Турція, прѣйта въ фамиліята на европейскити народи, освети едно ново лѣточисленіе, А'али бѣше който зачна съ Фуадъ наедно Хатти-Хумаюна. Този Хатъ бѣше развитіе на началата положени отъ Хатти-Шерифа на Гюлхането. Съчинителъ на този манифестъ за гражданска и религіозна свобода не са благодари толкосъ отъ новити задѣлженія които Турція земаше къмъ цѣла Европа. Нѣ Решидъ паша не живѣ дълго врѣме на тѣзи щета, и подиръ смъртта му, Аали паша и Фуадъ паша станахъ въ мнѣніето на политическיא сѣвѣтъ необходими мѣжи.

Отъ епохити които турихми читателя ще може да оцѣни дипломатическיא опитъ който Великіа Визиръ бѣше придобилъ до тѣзи точкѣ на попрището си, вато зѣ учястіе въ толкосъ важни приключенія които интересувѣтъ турското царство.

Отъ когато А'али и Фуадъ основахъ взаимната си власть, че единія или другія е былъ Великъ Визиръ или министъръ на външнит работи, управляющій духъ бѣше сѣщія.

Слѣдъ Хатти-Хумаюна и безбройнит закони и декрети които излѣзохъ отъ този хатъ, спомена на А'али паша трѣбува да са придружи, най-много въ прѣданіята на Турцити, на унищоженіето на грѣцкити претенції за да въскрѣсѣтъ вѣтъхата бизантійска имперія.

Ній оставями на историчити да са произнесѣтъ върху точката да знайми ако туй слѣдствіе трѣбува да са отдаде повече на

способността на А'али паша отъ колкото на голѣмата неспособностъ на тѣзи които имаше за съперници; нъ никои не може да отрече че миссията на А'али паша въ Критъ, когато възстаніето бѣше на издъхнуваніе, показа убиваніето на «Гръцката Идея» която бѣше толкосъ дълго врѣме дотѣгнала на христіанството. Исканіята въ Маратонъ дадохъ белки послѣднія ударъ на честолюбіята на Гръцити за да забиятъ пакъ кръста върху кубето на света Софія.

Управленіето на А'али паша ще направи слѣдователно въ исторіята една епоха въ която единъ корененъ прѣвратъ е станалъ въ външната политика на отоманската имперія.

Истинна че самити Гръци бѣхъ захванали да подозрѣватъ Руссія че ги употребява като оръдія; нъ истинната неможия да свѣсти тѣзи хора до дѣто тѣи са виждахъ полезни на тѣзи сила. Слѣдъ критското възстаніе сцената са измѣни. Руссія е днѣсь, явно, толкосъ пріятелка на Турція както трѣбува да сѣ двѣ близосѣдни сили и покойнія Великъ Визиръ подписа, малко прѣди смъртта си, противъ волята си, единъ трактатъ който отнѣма на отечеството му сигоранціята която Англія, въ самия интересъ на тѣзи страна, помисли за добро да ѣ даде, ако ѣ да ѣ стори това 150 миліона лири и 30 хиляди души, безъ да говоримъ за кръвта и парити които коштува на Франція и сѣща Турція.

Остава ни много да кажемъ върху вътрешното управленіе на покойнія Великъ Визиръ и въобще върху характера му като държавенъ мъжъ; нѣи ще са ограничимъ за днѣсь да потвърдимъ че Турція изгабя въ А'али паша единъ мъжъ който са радваше съ една честъ която съставеше вече една голѣма сгода за имперіята и че по тѣзи само причина загубата на този държавенъ мъжъ е твърдѣ серіозна за Султана и владѣніята му.

БЪЛГАРСКОТО КНИЖЕВНО ДРУЖЕСТВО ВЪ БРАИЛЪ.

(Продълженіе отъ брой 28-й.)

Съ таквози поведеніе нѣи убиваме или пропѣждаме онѣзи сили, които бы работили за насъ ѣ за нашето добро. Който е до толкози добъръ ѣ самоотвърженъ отъ ученитѣ ѣ опытитѣ Българе да са смѣси въ общитѣ работи ѣ да си посвети живота на тѣхъ, той скоро ще ѣма злочестиятъ да са умори, да са усѣти смазанъ душевно ѣ да види, че отъ неговитѣ дѣятелностъ не излазя нищо, защото тя е парализирана отъ лошитѣ инстинкти на околнитѣ. Таквъвъ чловѣкъ скоро ще изгуби енергія ѣ воля, ще са напълне съ студенина ѣ ще почене да са смѣнѣва въ сичко ѣ да не знае на кого ѣ на какво да са опрѣ въ своитѣ дѣла, за да покаже тѣхното доброжелателство ѣли тѣхната полезностъ. Обграденъ съ недовѣріе ѣ съ несправедливи укори отъ сѣкѣдѣ, този чловѣкъ ще са топи толкози повече, колкото е по добъръ ѣ чувствителенъ, ѣ неговий край не ще са забави да доде. Нѣи вече забѣлѣжихме тѣхъ печална сѣтнина ѣ дѣйствителнитѣ членове на книжевното дружество. У нѣкои ѣма отчаяніе, а у нѣкои ѣ душевно изнеможеніе.

Ако ѣи ученый е не до тамъ самоотвърженъ, той ще бѣга отъ таквози поле, дѣто го чакатъ вмѣсто награда оскѣрбленія, до-

качванія ѣ безчестіе. Бѣганіето е вече поченѣто; много сили дѣйствуватъ далечъ отъ нашето отечество ѣ за чуждѣ ползѣ!

И тѣи, Дружеството е въ лошо положеніе не толкози по неговѣ винѣ колкото по винѣ на сичкы насъ, на цѣлый народъ. Нѣи го винимъ за това ѣ онова ѣ искаме отъ него до изпълнява точно своитѣ многозначителнѣ миссии; нъ не пытаме да ѣи ѣма то онаѣ възможностъ, която са изисква отъ високитѣ му службѣ. Оставено ѣ забравено отъ едни, нахокано ѣ осѣдено отъ други, то са озѣрта на сѣкѣдѣ, то търси нужнитѣ помощъ отъ сѣкиго, то трѣси почтенъ исходъ отъ своето затрудненіе ѣ, като го не намира, топи са ѣ търпи, до дѣто му са помогне да падне ѣли да са исправи. Ако не стане събраніе на 1 октомври ѣ ако не намѣри поддрѣжѣ ѣ довѣріе у народа дружеството трѣба да учаква тежки дни ѣ горчивѣ участъ. Ще ѣи го докара народа до тамъ ѣ ще ѣи допустѣтъ паданіето му родолюбивитѣ ѣ по боготѣтѣ наши Българе, това ще са покаже слѣдъ нѣколко мѣсяцы.

Дано не бѣде! Нѣи чакаме отъ дружеството таквѣзи услуги за умственый животъ на нашѣи народъ, щото считаме нѣговото паданіе за единъ отъ най голѣмитѣ народни загубы. Нѣи мыслимъ, че събраніето не можило да стане прѣзъ Іулія по причинѣ на нѣкакво недоразуменіе, ѣ за това са осмѣляваме да наумимъ на нашитѣ Българе отвѣдъ Дунава това важно прѣпущаніе ѣ да ѣи помолимъ да бѣдѣтъ за напрѣдъ по ревностни кѣмъ общитѣ работи ѣ особено кѣмъ тѣхъ, която е тѣхна рожба, тѣхно дѣло. Чрезъ събраніето ще са поправи кривото, ако го ѣма; чрѣзъ него пакъ ще са вдѣхнитѣ на работѣтѣ новы сили. Събраніето ще бѣде за дружеството ѣ за дѣйствителнитѣ членове голѣмо насърченіе ѣ едно най живо доказателство на нашитѣ симпатіи кѣмъ него ѣ на нашитѣ голѣмы надѣжды отъ тѣхъ.

Нъ като дружеството е за сичкитѣ Българе, дѣто ѣ да сѣ, нѣи приканваме ѣ отсамшитѣ Българе да дадѣтъ своитѣ помощи на това общеполезно учреждение. Дружеството са труди за синѣа ѣи; сичкы ѣи трѣба да улесняваме въ неговитѣ трудове. Едни могатъ му помогнѣ, като станѣтъ членове неговѣ, други — като станѣтъ помоществователи на книгитѣ му. Че дружеството е далечъ отъ насъ, това не ще каже че е чуждо за насъ. То е наше ѣ утрѣ може да са прѣнесе всрѣдъ насъ, когато са види, че това е нужно ѣ полезно.

Може нѣкому да са види криво това, дѣто ставамъ защитникъ на дружеството ѣ прикривамъ неговитѣ недостатѣцы за да издигнѣ неговѣтѣ правинѣ. На таквъвъ пріятель ще кажѣ, че сѣмъ правилъ онова, което сѣмъ считалъ за по нужно. Недостатѣцитѣ ще разгѣда събраніето, а моята цѣль е била да поддрѣжѣ учрежденіето, на което почиватъ таквѣзи ѣ толкози надѣжды.

Т. Икономовъ.

ПРОТЕСТАНТИТѣ И ПРОПОВѢДИТѣ ИМЪ.

(Продълженіе отъ брой 28 ѣи.)

Не, братія, евангеліето не е въ буквѣтѣ: то е въ духа. То е ученіе за любовъ ѣ вѣрѣж. Като ѣмамъ любовъ ѣ вѣрѣж, азъ можѣ да бѣдѣ най увѣренъ, че въ каквото храмъ е да са моля, на каквото христіанско общество ѣ да ѣи принадлежѣ, спасеніето ѣи не ще избѣгне. Моля ѣи са одному Богу въ душѣтѣ си; помянувамъ ѣи ѣ

святѣитѣ въ молитвѣтѣ си; изпълнямъ ѣи сичкитѣ обряды ѣи православнитѣ черковѣ, ѣли нѣкои оставямъ, като безразлични; слушамъ ѣи сичкѣтѣ службѣ; прѣкланямъ ѣи си колѣнитѣ на службѣтѣ, ѣли стоимъ правѣ — сичко това е маловажно за моето спасеніе. Важното е моята вѣра, моята любовъ ѣ моята чистота душевна. А това ѣменно забравятъ ѣ ревностнитѣ мисіонеры, ѣ тѣхнитѣ бѣлгарскы послѣдователи. Тѣи нападатъ на външностѣтѣ на нашето богослуженіе, като забравѣтъ, че тѣа външностъ не е сѣщественното ѣ главното ѣ че ѣа е приврѣмenna ѣ ще замине, когато народа ѣи поумнѣе, — нападатъ на тѣхъ външностъ, а самы падатъ въ поголѣмѣ външностъ! Намѣсто да търсѣтъ спасеніе въ себе си, въ вѣрѣжѣ си, тѣи отиватъ да го търсѣтъ въ чуждитѣ общества, въ протестанскитѣ събранія ѣ въ тѣхнитѣ пѣсни ѣ незнаѣ що! Не е ѣи за чудяніе таквози поведеніе? Не е ѣи за удивленіе ѣ това, дѣто мисіонерытѣ сѣкога ѣи повтарѣтъ за дълбокото си разбираніе на Евангеліето, а въ проповѣдитѣ си стѣсняватъ духа на всеобщѣтѣ благодатъ ѣ го струпѣтъ цѣль върху своитѣ секты? Не знаѣ, какъ са вижда това на другитѣ, нъ за мене то е тѣснота, то е фанатизмъ, противъ който нѣи ѣмаме едно оръжіе, това — че ѣи протестантина, ѣ православния угождава на бога, ако е правъ ѣ вѣренъ, че ѣи едина ѣ другѣа е отвѣрженъ, ако е кривъ ѣ невѣренъ. Добрий христіанинъ, отъ което исповѣданіе да былъ, знае това; знаѣтъ го ѣ мисіонерытѣ ѣ, ако не го казватъ на своитѣ послѣдователи, за да ѣи отвѣрѣтъ отъ раздѣленіето отъ народа, въ това тѣи трѣба да ѣматъ нѣкаквы смѣтки, подобни на смѣткѣтѣ на нашитѣ калугеры. Ако мисіонерытѣ бѣхъ искренни, тѣхнитѣ ученицы щѣхъ да знаѣтъ, че за душѣтѣ е безполезно да са дѣлѣтъ отъ народа си, а за народа е твърдѣ вредно. Като не сѣи казали това на ученицитѣ си, нѣи ѣмаме голѣмы причинѣ да ѣи подозрѣваме въ тѣхнитѣ добросѣвѣстностъ ѣ не са стѣсняваме да искажемъ това грѣмогласно. Нѣи принадлежимъ на едно исповѣданіе, което не пріема свободѣтѣ на личното тѣлкуваніе на словото Божіе ѣ слѣдоватено което е по фанатическо. При се това у насъ ѣма по малко тѣснота религіозна, отъ колкото у свободнитѣ ѣи просвѣтенитѣ протестанти. Обръщеніето на единъ христіанинъ отъ едно исповѣдуваніе въ друго сѣкога е възбуждало въ насъ състраданіе ѣ жалостъ, защото сме виждали, че това бы не трѣбало тѣи. Ако бѣше зависяло отъ мене ѣ отъ пріятелитѣ ѣи ѣ ако обръщеніето бы было кѣмъ насъ, нѣи бы употребили сичкитѣ си сили да докажемъ на прозелита, че мѣстото му е добро ѣ че нищо не го ползова да го промѣни. Направихъ ѣи мисіонерытѣ поне веднажъ така?

Онѣзи Българе, ксѣи напушатъ бащинѣтѣ си вѣрѣж, искатъ да кажѣтъ, че по сѣрдце сѣи пакъ Българе ѣ патриоты. Желали быхѣме да вѣрваме това, нъ нѣкои обстоятелства ѣи забранѣватъ. Когато е единъ чловѣкъ са дѣли отъ народа си за щото го счита за изгубенъ ѣ когато разликата на нѣкои обряды му е по сѣкѣпа отъ сичко друго; тогава не може да ѣма сѣмненіе, на кѣдѣ ще му клони сѣрдцето ѣ ума. При първото стѣлкновение на двата дълга, той ще остави народа за онаѣ сектѣ, която му е замазала очитѣ. Истинный

патріотъ, умный патріотъ не поставя своя народъ толкози низко, нито са отдѣля отъ него за нищожны работи.

Освѣтъ това, когато ти са отдѣляш отъ цѣль народъ, защото го мыслиш за изгубенъ; нече ли та отхвърли този народъ, като непотрѣбенъ членъ? Тогази какъ ще бъдешъ полезенъ? Какво ще направишъ за народа си, когато той гледа на тебе съ недовѣріе и не ти приема услугитъ?

Само по това, че не знаешъ какво правишъ и защо прѣминавашъ къмъ чужды общества, само по това не можешъ да бъдешъ добъръ българинъ, както не може да е единъ заслѣпенъ отъ невѣжество.

За поста и за знаменіето на кръста не ще са простираме, защото за тѣхъ нѣма много да са говори. Смѣхътъ са протестантитъ на поста, като на нѣщо бесполезно и нелѣпо безъ да видятъ, че въ смѣха си обгръщатъ и правятъ страня на този похваленъ обычай. Смѣйме са и ний на поста, когато неговото значеніе е прѣвезено и когато той са разбира тѣй, както го разбиратъ и правятъ калугеритъ, сирѣчь когато постятъ отъ мѣсо, а прѣядатъ отъ рибъ и други и когато мислятъ, че съ това правятъ голѣмъ заслугъ. Нъ свѣстѣта не ни допуца да са смѣйме надъ обычая да са пости по единъ правъ начинъ. Нашата черкова налага поста, като едно средство за въздържаніе отъ неумѣренность, като средство за трезвость, която е нужна за по-чисто и поуспѣшно упражненіе въ благочестіето. Който е трезвъ, той повече и по добръ размышлява за Бога и за свонтъ длѣжности. Ето дѣ е корена на поста! Има ли въ него таквози, което да заслужава укори и присмѣхъ? Каквото въ сѣкый другъ обычай, и въ поста сѣ вмѣкнѣли злоупотребленія и криво разбираніе: виноватъ ли е поста, или сѣ виноваты онѣзи, които криво разбиратъ и криво струватъ? Въобще ний гледаме на сѣкѣдѣ, че у мисіонеритъ нѣма различіе между началото и неговото криво разбираніе отъ хората, за тѣхнитъ цѣли иде по добръ да смесятъ двѣтъ и да нападнатъ на цѣльнъ обычай.

Злоупотребленіята на другъ невиненъ обычай даватъ случай на протестантитъ да нападнатъ и на него. Защото нѣкои безумцы са кръстятъ прѣдъ най-нечиститъ и беззаконнитъ работи и така са подиграватъ съ кръста, мисіонеритъ са залавятъ да выкатъ срѣщу обычая да са знаменувате съ кръстъ. Нъ за таквизи случаи ли е нареденъ и въведенъ този обычай? Когато са кръстимъ прѣдъ нѣкож работѣ и просимъ помощ отъ оногизи, който са е распѣлъ на кръста и когато тая работа е права, грѣшимъ ли нѣщо? кой грѣши? който са кръсти прѣдъ лоши работи. Нъ тогава мисіонеритъ трѣба да выкатъ срѣщу таквизи случаи, а не срѣщу обычая. Тѣй трѣба да знайтъ, че или са кръстилъ прѣдъ лошитъ работѣ, или не, такъвъ чловѣкъ се грѣши и се са подиграва съ бога. Колко протестанти произнасятъ божіето име въ свонтъ мръсны дѣла! По малко ли грѣшатъ тѣй отъ онѣзи, които са кръстятъ?

Самъ по себе си обычая е много добъръ. Додѣто ний вѣрваме въ Христа распятаго, знаменіето на кръста ще бѣде едно средство за ежечасно въспоминаніе на Христовитъ страданія. Или съмъ са кръстилъ или съмъ гледалъ изображеніето на кръста, за мене е се едно, ако и въ една и въ другъ слу-

чай азъ си наумѣвамъ Христовитъ смъртъ. Като приематъ второто, защо отхвъргатъ първото нашитъ англійски и американски доброжелатели?

Колкото до калугерството и до калугерскитъ исповѣди, върху тѣхъ ний сме напълно съгласны съ мисіонеритъ. Калугерството е отъ край до край една лѣжа, която е докарала и докарва неизмѣрими вредове на чловѣчеството. Основано на лѣжливо начало, калугерството е учреждение, на което унищоженіето сѣкый желае. Желаетъ го и ний и не са стѣсняваме да го кажемъ въ очитъ на сичкитъ наши калугеры. Ний го желаемъ толкози повече, че дълбоко сме убѣдени, какво съ него заедно ще надхтѣ и онѣзи страшни злоупотребленія, които даватъ днѣсь причиня на мисіонеритъ да выкатъ срѣщу обичаитъ, за които са говори по горѣ

Обычая на келейнитъ исповѣди прѣдъ единъ калугеринъ е нѣщо възмутително. Тя дава на грѣшника увѣреніе, че може да прави сичко на свѣта и да чака прощеніе отъ калугерина. Тя отнема на грѣшника сѣка възможность за покаяніе и за очищеніе на душѣтъ, защото го научава да търси оправданіе не въ себе си; не въ чистотѣтъ на свѣстѣтъ и въ вѣрѣтъ си, а въ разрѣшеніето на другъ не по малкъ мръсникъ. Кой каквото ще да казва, азъ съмъ на мнѣніе, че този лошъ обычай, който подкопава сѣка нѣравственность и вѣрѣтъ, трѣба да падне. Отъ сичкитъ исповѣдници, православны и неправославны, които съмъ ималъ случай да познамъ и които сѣ доста много, азъ не съмъ видѣлъ чловѣкъ съ вѣрѣ и съ чисти нравы. Сѣкашъ, че исповѣдѣта была за тѣхъ едно средство да изучатъ сичкитъ родове прѣстѣпленія и гнусотіи, за да ги струватъ самы.

Ето додѣ ны доведе разгледваніето на протестанскитъ нападанія. Като показаме кривото и правото въ тѣхъ, полезното и вредното за нашій народъ, намъ слѣдваше да свършемъ изложеніето си. Който иска да разбере, той ще разбере и отъ малко. Нъ за неопытнитъ ний ще продължимъ приказѣтъ си и ще са помѣчамъ да погледнемъ на въпроса и отъ другъ една страня. (Слѣдува)

ИЗВОДИ ОТЪ ДОПИСКИ И НА "ТУРЦИЯ."

РУССЕ 22 Августъ. Съсъ писмото си отъ 8 августъ, което имате добрината да помѣстите въ листѣтъ си брой 26-й, азъ ви молахъ да не бързате да обявявате имената на дѣйцитъ на драмата която са е збила въ Руссе и Гюргево и която е прѣзла отъ публиката названіето: Руски копейки за двѣстѣ турски лири. Тогазиса питалъ азъ съсъ надѣжба че тѣя господиновци ще иматъ до толкое честолубіе та ще постѣпятъ тѣй шото да ся оправдаятъ прѣдъ общото мнѣніе: или като докажатъ прѣдъ законѣтъ невинностьта си, или като исповѣдатъ вината си и приематъ законното наказаніе.

Нъ нѣ; развратностьта на тѣя господиновци достигнѣ до извънредность: единътъ да ся ограничи у кѣщата си и да проважда на публиката заплашванія, а другарѣтъ му да са явява въ публичнитъ мѣста и безсрамно да са хвали прѣдъ публиката че е билъ способенъ да оскуби една патка, и най сетѣ да ся провиква съсъ псувни къмъ одного и другого. Віе проумѣвате, Г-не Редакторе, какво е трѣбувало да бѣде негодозаніето на публиката прѣдъ таквази постѣпка на виноватитъ. Това заявяваніе, както на обвиненитъ тѣй и на публиката, ставаше прѣдъ очитъ на мѣстната полиція, и на властѣта не оставаше веке тайно да испитува работата, нъ да я възложи на законѣтъ. Слѣдователно единътъ отъ обвиненитъ (Иванъ Сапуновъ) ся зе подъ арестъ. Дали

особенитъ свѣдѣніята зети отъ властѣта върху тая работа, или безсрамното поведеніе на обвиненитъ съсъ публиката причиниха този испитъ и този арестъ, азъ не можихъ да разумѣмъ. Нъ онова което можъ днесъ да ви кажѣ е че въ устата на публиката са намиратъ имената на слѣдующитъ лица, които можѣтъ да са нарежѣтъ дѣйствующитъ лица на драмата:

1. Цанко Добревъ, младо търговче отъ Габрово, което платило двѣстѣ турски лири за рускитъ копейки;

2. Иванъ Сапуновъ, хемшеріята на Цанка Добревъ и таксидаръ на двѣстѣ лири;

3. Петраки Сп. Златовъ, мютесарифъ-муавини сабѣжъ и беледіе-реизи сабѣжъ, който писалъ писмото, съсъ което той заповѣдалъ на Цанка Добревъ да брой на Ивана Сапунова двѣстѣ турски лири.

За да допълни явленіята на сценити на драмата, публиката прѣма и слѣдующитъ лица:

1. Владимиръ, пріятель на Цанка Добревъ въ Гюргево, който присѣствувалъ на броеніето на двѣстѣ лири;

2. Янко, ханджіята на Мавридовѣтъ ханъ въ Руссе дѣто билъ кондисалъ Цанко Добревъ;

3. Иванъ П. Чорапчиевъ, съжителъ на Иванъ Сапуновъ и който донесалъ на Беледіето при Петраки ефенди вѣстникъ Дунавъ, съсъ който тоя послѣдніятъ искалъ да убди младото търговче че трѣбувало да са върне сѣ копейкити у Влашко.

Тѣя като ви казувамъ, Г-не Редакторе, разумѣвамъ че читателитъ ви ще бѣдѣтъ любопытни да ся научатъ дали ся потвърдѣватъ сичкитъ тѣя приказки на публиката отъ испититъ, които прави мѣстната властъ. Віе познавате че таквись испити стоѣтъ тайно; нъ като ся свършѣтъ тѣ трѣбува да излѣзатъ на явѣ, и азъ нѣма да забавѣмъ да ги извѣстѣмъ, както тѣхъ тѣй и слѣдствіята имъ. Нъ както и да е, нашитъ граждани — Българи много сѣ наскѣрбени отъ тая случка. Едвамъ бѣше фанѣла да ся забравя една таквази случка, станѣла прѣди 5-6 години въ градѣтъ ни, на които главнитъ дѣйци били нѣкой си Ламбо и Хаджи Василь и двоицата отъ Пловдивъ, ето ти още една, и каква! — въ която зематъ участіе и отъ най първитъ лица и чиновници!

Това не е ли скѣрно за народѣтъ ни? Нъ дано Богъ обрне на добро!...

ГАБРОВО 8 Августъ. Съчинителя на «Пятити впечатленія» казва за дѣвическото ни училище, между другити, че прѣподаваніето е въ рѣцетъ на сравнително добри учителки; нъ за добрій и основателній си методъ има да благодаря на нѣкои отъ учителити които са рѣководители на това полезно заведеніе. —

Наистина, Г-не Редакторе, това е криво разказано на Г-на пятника, дѣвическото ни училище нема на другого да длѣжи за добритъ си редъ освѣтъ на добритъ си учителки. Колкото за другити забѣлѣжки на Г-нѣ пятника ний публично му благодаримъ като ще ни послужѣтъ за насърчаніе а най повече за поправеніе.

Училищното Настоятелство.

Т. ПАЗАРДЖИКЪ. Отъ този градъ прѣвхми една дописка въ която ни са оплакѣтъ отъ нѣкои членове отъ сѣдовището на конака които разсипали единъ свещеникъ като разграбили имота му. Тѣзи работи не сѣ добри. Властѣта трѣбува да дава примѣри на правосѣдіе; за тѣй ний сме убѣдени че стига да забѣлѣжимъ неправдата за да са поправи отъ дѣто трѣбува.

ЕСКИ-ЗААРА. Една дописка отъ Желѣзникъ, която носи четири подписи, ни са оплакува горчиво отъ Читалищното настоятелство на този градъ което заключвало засѣданіята си. Ний незнайми до колко тѣзи оплакванія сѣ основни. Нъ ако сѣ истинни, настоятелството не прави добръ, и ний го съвѣтваме да са поправи, като са въдуши съ единъ духъ на примиреніе и братство къмъ сичкити членове на читалището, защото въ тѣзи условия само тѣй послѣдното може да напрѣдне и да са закрѣпи.

БРАИЛА. Отъ този градъ прѣвхми три четири писма съ извѣстія за Книжевното Дружество въ Бранза. Пространството на тѣзи извѣстія не ни позволи да ги вмѣстимъ въ тѣснити стѣлпове на вѣстника си. Рѣченити извѣстія казѣтъ че общото събраніе на дружеството ще са отвори на октовріа и тѣ поканятъ сичкити просвѣтени Българи да земѣтъ участіе въ работити му. Одескити Българи склонили да опрѣдѣлятъ Г. К.

Поповича за представител въ Браила; за букурешкити Българи нищо не са споменували. Ний желайми да видимъ основано туй дружество изключително книжовно, и желайми да спомогнемъ за основанието и закрѣпеніето му до когато то стои въ тѣзи граници въ сферата на силити си; нъ моляме настоятелството когато има нѣщо да ни праща за помѣстение да глѣда нѣкакъ-си щото писаното да е колкото е възможно кратко.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ. Българското читалище «Цвѣтъ» въ Видинъ изразява публично благодарността и признателността си къмъ славянолюбивия господъ и господжи за волните имъ подарѣци: На руското главно консулато въ Българіѣ за подаренитъ му на читалището ни 174 различни книжки; на Г-на Т. Минкова изъ Николаевъ за подарѣтка му 5 тѣла «Пчелица»; на Г-на Т. Х. Станчева изъ Руссе, за подаренитъ му 48 книжки «Ружица»; на Г-на Д. К. Стойкова за подарѣнѣтъ му II-ра чѣсть отъ Българската исторія на Ю. И. Венелина. На Г-на Младенча Ванкова за 1 лѣтоструй първа годишнина и първа галерія; на Г-на А. Н. Х. Ангелова за 1 год. течение отъ «Зорница»; на почтенниятъ еснафъ куюмджійскій въ града за волнитъ му помощъ гроша 53 1/2; на Г-на Цѣка Ванчева за гр. 250; на Г-на К. С. Пишурка изъ Ломъ за гр. 45; на Г-на Иванча Стефанова самоковецъ изъ Бѣлградъ за гр. 20; на Г-на Иванча Срѣбренкова самоковецъ за гр. 53; на Г-на Герго Ванковъ за гр. 17 1/2; на Г-на Лазаръ Райчъ изъ Пеша за гр. 20; на Г-на Лазаръ Иванова за гр. 10; на Г-на Георгій Стаменовъ абаджи за гр. 5; на протосингела Симеонъ Николова за гр. 150; на Г-на Юнъ Перлоча отъ Байлешъ за гр. 7 1/2; на Г-на Ангела Бояджи за гр. 10; на Г-на Петъръ Пигулева за гр. 20; на Г-на Костандинъ Кънчева изъ Калафатъ за гр. 103; на Г-на Стефанъ Екмичъ за гр. 53 1/2; на Г-на Коста Дамянова за гр. 10; на Г-на Коста Ненова за гр. 10; на Г-на Илія Маринова за гр. 17 1/2; на Г-на Николча Адамова за гр. 45; на Г-на Димитръ Петрова Софиянецъ за гр. 10; на Г-на Петръ Вълкова изъ Калафатъ за гр. 110; на Г-на Димитръ Стоянова куюмджій за гр. 20; на Г-на Младенча Ив. Найденова за гр. 15; на Г-на Цѣка Неева за гр. 17 1/2; на Г-на Цвѣтко Цѣнова за гр. 10; на Г-на Цѣка Ванчева отъ визита за гр. 45; на Г-на Георгій Голубова за гр. 30; на Г-на Георгій Ангелова за гр. 10; на Г-на Костандинъ Тодорова за гр. 5; на Г-на Цано Кънчова за гр. 20; на Г-на Цѣко Х. Цанкова за гр. 10; на Г-на Кръсто Тодорова куюмджій за гр. 10; на Г-на К. Компанасеско адвокатъ изъ Влашко за гр. 10 1/2; на Г-на С. Василеску за гр. 7; на Г-на Юанъ Радулеску и Никола Ангелеску за по гр. 5 1/4; на Г-на Никола Сотировъ чохаджия за гр. 25; на Г-на Ангелъ Иліева за гр. 30; на Г-жица Елена А. Саввова за гр. 10; на Г-жа Елена В. Нешева за гр. 10; на Г-жа Х. Елена Х. П. Петкова за гр. 10; на Г-жица Марія С. Ив. Гъмзовіянова за гр. 17 1/2. Всичко гроша 1,343 1/2.

ПОЛИТИЧЕСКО ПРИГЛѢДВАНІЕ.

ГЕРМАНИЯ. Свѣта дава дѣсь, казва единъ германски вѣстникъ, изглѣда на едно бурно море въ разигранити вълми на което ще са строполжѣ карма-карашикъ Френцити, Италианцити, Австрійцити, Источнити, мірскиги и духовни, политически и общественни работи. Нъ едно политическо споразумѣніе на Германия съ Австрія умирява, като съ единъ магически жезлъ, тѣзи елементи въ безредица. Далечъ отъ да бѣде едно присмѣтнуване за война противъ Руссїа, австро-германскій съюзъ, прибавя рѣченія листъ, трѣбува да приѣме въ себѣ си и Руссїя. Рускїя интересъ са съгласява съ германскїя интересъ и австрійскїя и съ интереса на просвѣтѣния свѣтъ. Въ борбата противъ іезуитската іерархія, Руссїя е за насъ единъ необходимъ съюзникъ. Италиа, застрашена отъ тѣзи съединена іерархія съ Франция, трѣбува тя сама да са привърже на австро-германското присмѣтаніе. Нъ елементити въ безредица, които забѣлжихми, и които, отъ свѣршваніето на послѣдната война, туриха сичкити си надѣжди въ една борба между Австрія и Руссїя, ще видятъ още веднѣжъ очекванїята си несбъднати, и споразумѣніето което са основа между Германия и Австрія ще е като сръдоточіе за едносилно вѣс-

противеніе срѣщу чернити и червенити іаксбистити, срѣщу сичкити сили които са опитватъ да разсипжѣтъ обществото и застрашаватъ цивилизацията.

Пишатъ отъ Віена до единъ други германски вѣстникъ: Тукашнити вѣстници дръкжѣтъ разноразно върху цѣлѣта на конференцити които са държжѣ въ Гастейнъ между Г. Бисмарка и Баиста тѣй както върху и вѣроятнити сѣтнини на тѣзи конференци. Тѣй са мжчатъ съ едно особно стараніе да показжѣтъ синтоми че тѣзи прѣговори не сполучили. Тѣй показжѣтъ че расприти които излѣзли сж отъ страна на Австрія и че прускити дипломати сж твърдѣ наскърбени отъ туй обрѣщаніе на работити. Сичко това е лъжа. Не ще казваніе че по самото състояніе на работити, никоя отъ двѣтѣ страни не е имала намѣреніе да даде достовѣрни съобщенія върху конференцити въ Гастейнъ; нъ това доказва до послѣдния очевидностъ че частни изложенія и увѣренія на газетити не заслужаватъ никакво вѣрваніе; понеже не е възможно щото да излѣзжѣтъ тѣ отъ лица прѣити въ интимността на дипломатити. Нъ позволено е да потвърдимъ туй дѣто че въ надлѣжптити тукашни кржгове, споредъ сичкити изглѣди, много сж благодарни отъ сѣтнината и сполуката на конференцити въ Гастейнъ.

ФРАНЦИЯ. Правителството дало заповѣдъ за да са обезоржжѣтъ много народни гвардіи въ областити. — Едно рѣшеніе отъ управителя на Алжирія унищожава арабскити писалища и прѣустройа администрацията на велика Кабилиа. — Министъра на външнити работи потвърдилъ прѣдъ събраніето че испразненіето на четертѣ санджака и на парижкити твърдини захванало.

СЪРБИЯ. Прѣдупазителни мѣрки са зѣхж противъ сичкити стоки и хора които иджѣтъ отъ Румѣнія, Българія и Австрія. Скупщината опрѣдѣли 18 прѣдставители вмѣсто 32, както имаше право.

РУМѢНІЯ. Тѣзи дни единъ слухъ са прѣсналъ въ Букурешъ че Евреити уловили едно христїанско дѣте съ цѣлъ да го заколятъ за да му земжѣтъ кръвта за причащеніе. Евреити сж нападнали въ чаршіята отъ Власити. Правителството зѣ строги мѣрки прогивъ нападателити и тишината са възстанови.

«Таймсъ» казва че В. Порта испратила въ Букурешъ една нота въ която мжмрела опитваніето направено отъ Румѣнія за да държи прави дипломатически сношенія съ Германия.

СЪКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— По царска заповѣдъ, А'арифи Бей, бейликчїя и прѣвъ драгоманинъ на царскїя Диванъ, са наименована мюстешаръ въ министерството на външнити работи; А'али Фуадъ Бей, сынъ на покойниа Великъ Визиръ, са опрѣдѣли прѣвъ драгоманинъ на царскїя Диванъ; и Нїязи ефенди бейликчїя въ министерството на външнити работи.

— Покойниа А'али паша, като придоби чрезъ рѣжкити си дарби и умъ една заслужена честъ, сичкити европейски правителства испращжѣтъ по телеграфа израженїята на жалѣніята си по случай на смъртѣта на високїя държавенъ мжжъ.

— Много отдѣленія отъ редицити пристигнажѣ тѣзи недѣли въ града ни.

— Споредъ вътрѣшнїя му уставъ, сѣдебното отдѣленіе на държавнїя съѣтъ е натоварено да разглѣдува давіята противъ чиновницити и други законодателни распри между разни сѣдовїща. Тѣзи принадлежноти като сж видѣхж сплетени, една царска заповѣдъ рѣши щото туй отдѣленіе да са направи на двѣ отдѣленія отъ които едното ще са натовари само съ криминални работи, а другото съ административни и законодателни.

— По случай на наименованіето на Арифъ паша на префектурата на полицията, разнити сѣдилица отъ туй отдѣленіе ще минжѣтъ подъ властѣта на министерството на правосѣдіето. Префектурата на полицията ще са тури подъ министерството на войната.

— Отвареніето на Узунджовскїя панаиръ като приближава, едриненскїя Валїа поставилъ войски по пѣтя на Хаской за да пазятъ многобройнити търговци които отивжѣтъ отъ сичкити страни на този годишенъ панаиръ.

— На 26 августъ, единъ огнь избухналъ въ Солунъ въ махалата на свети Атанаса. Този

огнь направилъ на пепелъ 37 кжщи, 56 дюкѣня и 7 хана.

— За напрѣдъ Великія Визиръ ще прѣйма само на В. Порта лицата които бы искали да видятъ. Единъ особитъ салонъ ще са назначи за правителственнїя палатъ въ който салонъ ще са постави едно ефенди което ще прѣйма посѣтителити и ще ги вѣвежда наредъ при садразамина.

— Саидъ бей, министъръ на вътрѣшнити работи, са опрѣдѣли мюстешаръ на Великото Визирство.

— Отъ нѣколко дни насамъ града ни е разшаванъ отъ умираніето на три лица ударени отъ холерата. Управленіето на здравіето проводи тѣзи умрѣли лица трима лѣкари за да видятъ тѣзи имжѣтъ холерически синтоми. Споредъ рапортѣ на тѣзи лѣкари, рѣченнити трима души имали холерически характеръ нъ че злото излѣзвало отъ прѣяждане.

— По заповѣдъ на Султана, Еминъ Бей, прѣвъ секретаринъ на Н. Величество, отправилъ на Великія Визиръ слѣдующето писмо:

«Сигоранїята на правдинити на сичкити подданници на царството безразлично и покровителството на главнити интереси съставятъ единъ свещенъ залогъ повѣренъ на справедливїя и силенїя ни господаръ. За туй, още отъ дена на чиститото му вѣцареніе, день който показа нова поха за благоденствіе на страната, Н. Величество са е постоянно занимавало съ точното исплѣненіе на длжнотити си като освети единъ реалъ съдебни и административни реформи отъ най висока важностъ. Ако и напрѣдѣтити които са осяществихж вече подъ високити благосклонности на Н. Величество да сж, наистина, безъ прижѣри, при сичко това въ своити справедливи чувства, то не е намѣрило още великодушнити си намѣренїя исплѣнени както въ Цариградъ тѣй и въ областити съ начинъ който да отговаря на желанїята му да оздрави, чрезъ мждри нареди, свѣршенното благосѣстояніе на населенїята. Н. Величество заповѣда да кажѣ на Ваше Височество за защитата на разноразнити правдини е основнїя темелъ на прѣобразованїята и напредѣтити които сте натоварени да исплѣните съгласно съ другити министри. Нъ ако за сѣка царщина е една политика да учрежда наредити и законити споредъ частнити нѣрави, добрѣ разбранїя интересъ на мѣстото ни изискува, отъ друга страна да не жертвуваме свѣршенно на обичайти си практическити нареди къмъ които отивжѣтъ желанїята ни. Началото което трѣба да ни ржководи въ тѣзи деликата работа състои въ това да осигоримъ точното раздаваніе на правдата и да вдѣхнемъ на сички вѣобще довѣріе и здравина, постоянна цѣлъ на желанїята ни. За туй Н. Величество иска да глѣдате най-много да повѣржѣте раздаваніето на правдата, както въ столицата тѣй и въ областити, на достойни, почтенни и способни мжжи.»

— Тѣзи нощъ, единъ поровистъ дѣждъ, който трая нѣ по малко отъ три часа, доде тѣкмо на врѣме за да завлѣче въ морето нечистотїити отъ улицити и гирусити. На часа въ който говоржѣтъ за холера, туй общо измываніе е едно добро отъ Бога.

— Прочитамъ въ «Норъ»: А'али паша умрѣ. Турція изгубя въ него единъ отъ най високити си държавни мжжи и Европа единъ отъ най способнити си дипломати. На А'али паша са състои славата дѣто извади отоманската политика отъ патеката въ която са влѣче безплодно отъ 20 години насамъ за да я вкара въ единъ новъ път който обѣщава да бѣде плодливъ за благосѣстояніето на Турція и тишината на Истокъ.

И въ «Ендепандансъ Белжъ»: А'али паша занимавалъ исторїята на послѣднини врѣмена едно отлично мѣсто. Слѣдъ смъртѣта на Фуадъ паша, нѣговъ свѣрѣменникъ и политически прїятель, той управлява Турція съ една способностъ и една лоялностъ които му спечелихж симпатїити и уваженїето на европейската дипломация, и който спомогна много за да отстрани опасността отъ сплитанїята които источнїя въпросъ носи съкочи въ себѣ си. Турція изгубя въ Аали паша единъ високъ държавенъ мжжъ който мжчно ще може да са замѣсти.

— Високата Порта върнала на грѣцкїя синодъ каталога на кандидатити, подложени на одобренїето му за патриаршескїя прѣстолъ. Тя изключила хїотскїя митрополитъ и кипърскїя владѣка. Избранїето на грѣцкїя патриархъ ще стане, утре, недѣля.

РЕДОВНА ПРИТУРКА НА В. "ТУРЦИЯ", отъ брой 29-ти,

Продава са по 20 пари.

(Цариградъ, 7 Септември 1871.)

— Пишатъ отъ Цариградъ до агенцията Хавасъ: « Съ постъпката си въ Цариградъ, пруското правителство може твърдѣ добръ да оплаши Румънскити, и въ този случай нѣма за какво да са страхуваши. Нъ то може да са е съгласило тайно съ Руссія за да употреби въпроса на румънскити желѣзници за други планове. Положението което Австрія иска да земе въ Долній Дунавъ не остава Руссити да спятъ. Въ влашката земя съперничесвата и враждити между Руссія и Австрія ставятъ отъ день на день по явни. И тѣй В. Порта трѣбува да са варди отъ примката която може да крѣе исканіето за намисаніе на Г. Бисмарка, и да противостои на повличеніята на честолюбіето си. Ласкаятъ са да я хвърлятъ негли по здраво въ тая примка. Искятъ щото да запаля тя сама огъня когото да желаятъ да видятъ да гори въ тѣзи страна.

— По царска заповѣдъ, Исмаилъ паша, бывши главенъ управитель на Айдинскія Вилаетъ, са наименова главенъ управитель на Солунъ; Ассимъ паша, главенъ управитель на едирненскія Вилаетъ са опрѣдѣли главенъ управитель на босненскія Вилаетъ; Халетъ паша са наименова главенъ управитель на едирненскія Вилаетъ; Мехмедъ Решидъ паша, са опрѣдѣли главенъ управитель на Триполи въ Варварія; Ахмедъ Тевфикъ паша, главенъ управитель на Конія са опрѣдѣли главенъ управитель на сирийскія Вилаетъ; Османъ паша, прѣдсѣдатель на бывшата комисія за черкешкити емигранти са опрѣдѣли главенъ управитель на Вилаета въ Конія; Пертевъ паша са наименова главенъ управитель на костамоискія Вилаетъ.

— Като туку що са настани, министъра на войната пригѣда сичкити кѣшли въ столицата и заповѣда много улущенія. Както е извѣстно, Ессадъ паша прѣбивава нѣколко врѣме въ Берлинъ и има случай да изучи подробно системата на прускити кѣшли и да си състави самъ една идея за управленіето на войскити. Горнината на германското управленіе, което бѣше привлѣкло вниманіето на Н. Пр., ще послужи за основа на улущеніята които мысли да уведѣ въ войската.

— Вчера стана избираніето на новія вселенски патріархъ. Избора са случи на Г. Антимосъ, който е занимавалъ вече тѣзи високи служби два пѣти. Новія патріархъ е на възраст 80 годишна и живѣе на Кандили.

— Миналата сѣбота, една депутация отъ католишкити источни Ерменци, съставена отъ 3 папа и 3 мірени, има честъта да прѣдстави на Великія Визиръ, въ името на общината, едно прошеніе въ което молила Н. В. да даде едно бързо развързваніе на хасунистската распря. Н. В. прѣтъ тая комисія съ благоволеніе и увѣрилъ я че ще са занимае серіозно съ всящія въпросъ.

— Миналата сѣбота Великія Визиръ и министъра на войната отидохъ на Долма Бахче и имахъ честъта да работятъ съ Султана около четири часа.

— Много отъ запрѣнители въ министерството на полиціята са испроводихъ на заточеніе миналата недѣля.

— Бѣше са прѣснало слухъ че царското правителство щѣло да унищожи държавнія съвѣтъ. Този слухъ е лъжливъ.

— Вчера Великія Визиръ са качи на министерскія вапоръ и отиди на Терапія и Буюкдере за да направи посѣщеніе на прѣдставители на чуждити сили.

— Тѣзи сѣбота са чете въ конака на Серверъ паша, на Фондукли « меншура » който въздига този високъ чиновникъ на чина мюширъ. По слѣдствіе на това, Серверъ паша прѣтъ честитеніята на чиновниците отъ министерството на външните работи.

— Н. Ц. В. Султана, като иска да даде една нова важность на държавнія съвѣтъ опрѣдѣли за членове въ този съвѣтъ високити чиновници на които имената слѣдуватъ:

Даматъ Нури паша; Даматъ Етхемъ паша; Даматъ Мехмедъ паша; Кіяни паша, директоръ на неправити данъци; Шерифъ Али паша; Мустафа паша; Мехмедъ паша, бывши прѣдсѣдатель на комисіята за войнскити вѣржженія. Хамди паша, бывши главенъ управитель въ Ангора; Контръ-амиралъ Етхемъ паша; генералъ на девизія Хаджи Мехмедъ паша, Ваханъ ефенди, до сега членъ отъ високія дворъ на правосѣдіето.

— Наименованіето на новія Шеислямъ стана. Моллахъ бей, казіаскеръ, е който са назначи да занимае този постъ.

— Бывшата френска императрица пристигнала на 15 того (н.) въ Мадридъ (Испанія), нъ тя заминала завчасъ за Карабаншелъ.

— Г. Тьеръ извѣстилъ вчера на френското събраніе че четвъртія половинъ миліардъ е готовъ да са плати. Това обевеніе са прѣшло съ живи рѣжкоплѣсканія.

— Обезорѣженіето на народнити френски гвардіи захванало въ много санджаци, безъ да срѣщне до сега нѣкоя мѣчнотія; навредъ тишината е съвършенна.

— Въ засѣданіята отъ 14 того (н.), френскія министъръ на външните работи подложилъ на събраніето проекта за погода съ Германія който носи незабавното испразненіе на шестъ нови санджаци съ помощъта на нѣкои гюмрюшки отстъпки.

— Единъ декретъ отъ италіанскія царъ заповѣда да са турятъ подъ карантина сичкити стоки и хора които идятъ отъ пристанищата на Германія. Единъ други декретъ прилага сѣщо тѣй карантинити на сичкити стоки и хора които идятъ отъ черно море.

— Императоръ Гійомъ пристигналъ на 15 того въ Баденъ. Едно лѣстно прѣзманіе му са направило.

— Вчера фамиліята на покойнія Великъ Визиръ Аали паша остави Бебекъ за да отиди да живѣе въ конака си на Стамболъ.